

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român“, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr
pentru fie-care publicare.

Sibiu, 28 Martiu, 1888.

Se credea cu drept cuvânt, cumcă moartea împăratului Wilhelm va aduce cu sine oare care stagnare cu deosebire în ce privește regularea ce știunei bulgare, dar credința aceasta a rămas deșartă față cu nouele porniri ale politicei rusesci, care acum nu mai face nici un secret din dorința sa de a crea stări abnormale în Bulgaria spre a i da ocaziune la o intervenire armată.

Terenul spre scopul acesta îl prepară minunat cei mai aderenți agenți muscălesci, domnii Karavelow și Zaukow, cari în vederea scopului, ce l urmăresc, se par a se fi împăcat pentru moment, ca cu atât mai ușor se poată răsturna ordinea legală și cu ea pe principele Ferdinand.

Diariul întemeiat de aceștia „Constituția de Tërnova“ dă năvală asupra principelui și asupra președintelui consiliului de miniștri, Stambolow, și încercările pot să aibă rezultate pozitive, în felul lor, dar pot totdeodată provoca anarhia și cu ea revoluțiunea în Bulgaria.

Guvernul austro ungar, italian și englez până aci merg mână în mână și după o scire a diarului „Pol. Corr.“ ar fi dat porții otomane să înțeleagă, că și ea, ar lucra mai înțelepțesce, dacă ar sta mai în rezervă față cu propozițiunile rusesci și față cu uneltirile d-lui Nelidow, care se pare a avea tot cam aceea misiune, cum o are și dl Hitrowo la București, de a provoca o revoluțiune internă, ca cu atât mai ușor să se poată ajunge planurile de cuceriri, cari sunt proverbiale în politica tuturor țarilor, începând dela Petru cel mare.

Înțelegem pe bulgari încă până la un punct, că se espun pentru o preținie cu Rusia, care i-a eliberat de sub jugul turcilor, dar în veci nu putem înțelege pe o seamă de oameni din România, cum pot fi așa de orbiți de pasiuni, încât să dărape ordinea din țara lor și să se facă agenți muscălesci și ai politice de cutropire, și tot ce ne mângăe e, că atât poporul dela țară, talpa țerei, cât și neguțătorii și industriașii stau departe de astfelu de agitațiuni, cari numai în favorul țerei nu pot fi, ci din contră pot să o ducă la prăpastii teribile.

Un ardelean de ai nostri, domiciliat în București, om de pozițiune socială și cu valoare literară, ne scrie despre scandalurile din București o epistolă, pe care o publicăm în estens și care revarsă

multă lumină asupra situațiunei din România. Eată epistola:

„De multă vreme există în sinul societății române din București o febră, pe care eu nu mi o puteam explica, deși petrec de multă vreme aici. Nu puteam să-mi dau seamă, dacă în adevăr guvernul român ar putea fi învinuit cu dreptul de a face cauză comună cu guvernul austro-ungar și cel german în cauza convențiunei de ofensivă și defensivă contra Rusiei și tot odată de a ceda în cestiunea convențiunei cu Austro-Ungaria, ca să păgubească interesele economice ale țerei și să omoare industria română, care abia e în fașă. Am tras cu uechia în o parte, am tras în altă parte, și m'am convins, că isvorul nemulțămirei numai în aceste două puncte este de a se căuta.

Cumcă adevărat este, că guvernul român ar fi încheiat o convențiune cu Austro-Ungaria și Germania, nu pot să știu, tot ce știu e, că o asemenea convențiune nu ar întimpina consimțământul țerei din o mulțime de considerante.

Ardelenii, căți ne aflăm pe aici, suntem departe de a ne mesteca în daraverile politice ale partidelor, și dacă totuși unul sau altul și a cercat norocul, cum bună oară dl Ioan Slavici, a trebuit ca în curând să se ia catrafusele de pe aici, ear Secășan și conșoții lor au fost dați preste fruntării, căci prea se amestecaseră în trebi, cari nici nu-i priviau, dar nici nu le pricep, și apoi ca toți oamenii indigeni, așa și românii cam au datina de a nu lăsa ca alții veniți în țeară, fie ei chiar și români, să le pună trebile lor la cale.

În intervalul, cât me ocupam, ca să aflu cauzele nemulțămirei contra șefului cabinetului, eată că ca din senin mă trezesc cu demisionarea întregului cabinet, și că regele concrede principelui Ghica formarea unui nou cabinet, care de sigur că ar fi avut rezultat poate bun și țeara ar fi rămas scutită de turburările dela 26 și 27 Martiu — fără ca să se verse sânge de om și fără să se presente țara românească în fața străinătăți ca o țeară, în care ordinea socială și legală pot fi susținute numai prin baionete de gendarmi. Dar moartea împăratului Wilhelm a dat lucrurilor o altă formă, și regele, care trebuia să ia parte la înmormântare, nu putea lipsi din țeară, fără ca să lase un guvern, sprigjinit de majoritatea țerei și recunoscut de dibaciu chiar și de străini. Așa a fost rechemat ear dl Brătianu la minister și opozițiunea rusofilă conservativă și disidentă în frunte cu domnii Catargiu, Fleva, Filipescu, Lahovari, Vernescu puseră la cale o demonstrațiune contra guvernului Brătianu și dacă eu, și cu mine toți oamenii, care voesc binele țerei, o condamnă, apoi totuși trebuie să recunosc, că ce l puțin atât tact politic au avut aceștia, de nu o au pus la cale, până când regele

lipsia din țeară, în care cas de sigur, că lucrurile se puteau desvolta în o formă foarte periculoasă pentru România și negoțul ei, dobândit după lupte grele și după vărsări de sânge pe câmpiile Bulgariei.

Dacă dl Brătianu, care acum din nou a demisionat, ar putea să spună țerei, că el nu a încheiat nici o convențiune cu Austro-Ungaria nici cu Germania, și că cu atât mai puțin e dispus a jertfi interesele economice ale țerei în dragul vecinilor sei, în ziua aceea ar deveni tot așa de popular, cum a fost la 10 Maiu 1879 și cei ce au ridicat ciomegele ca să-l toace în cap, le ar întorce în spre arangiatorii demonstrațiunei fără preget și fără multă cumpănire.

Rușii însă pun multe promisiuni în vedere și în programul lor întelnim și cestiunea Ardealului și de aceea întimpină mari simpatii la oameni ademenirile muscălesci și față cu finuta bărbătească a dlui Brătianu, care nu mai vrea să mai umble ca la Livadia, ca mai târziu să fie silit, în loc de câștig, a ceda Besarabia.

Așa stau trebile ați la București și în țeară și acum D-Voastră de acolo judecați, cum ve vine mai bine la socoteală, dar vorba e, că ori cine va pune mâna pe frânele guvernului, nu va putea să le țină mult, pentru că țara și regele ați au încredere numai în Ioan Brătianu și în desteritatea lui de a scii conduce politica țerei din triumf la triumf. — Că un așa bărbat ar putea trada interesele țerei, nu o cred nici cei din opoziție, dar pofta de a governa îi împinge la fapte nesocotite.

Patima — și ear patima joacă rolul principal, și Ve asigur, că interesele țerei sunt numai în al doilea loc puse.“

Revista politică.

Ochii lumei sunt îndreptați deocamdată earăși spre Berlin. Sciri, cari de cari mai sensaționale se răspândesc în toate părțile din capitala puternicului imperiu german. „Kölnisch Ztg.“ vestise, că în Berlin a izbucnit o crasă, ce merită cea mai mare atențiune a întregii lumi politice: Bărbatul de stat, conducătorul politicei germane și al politicei europene, voesc să se retragă dela afacerile statului. Bêtrânul principe Bismarck nu voesc odată cu capul ca împăratul german să dea mâna ficei sale principelui Alecsandru de Battemberg. Ce-i drept, scirile mai prospete asigură, că cestiunea căsătoriei s'a resolt și că principele Bismarck rămâne și mai departe în fruntea politicei germane, tot aceasta o confirmă multe foi berlineze, cari nici n'au îndrăsnit să discute asupra cestiunei de retragere a principelui.

FOIȚA.

Documente pentru limbă și istoriă.

O diplomă nepublicată.

(Încehere.)

Pentru părerea din urmă ar milita singură împregiurarea, ce rezultă din diploma lui Michail Apafi, că Daniil la aședarea lui de episcop preste „partea de dincolo de Olt“ era deja episcop. Acest argument însă nu ne induce necondiționat la urmarea, că el a trebuit să fie mai înainte metropolit delăturat din scaun; mai aproape stă presupunerea, că el a putut fi episcop venit sau chemat din România de românii ortodocși, cunoscuți ai sei din țeara Oltului, precum ceva mai târziu aflăm, că s'a mai întemplat cu un anumit Iosif venit asemenea din România la scaunul metropoliei din Alba-Iulia.

Dacă însă cu toate acestea starea de episcop a lui Daniil, când s'a denumit cu jurisdicțiune preste „partea de dincolo de Olt“, poate fi decidoare pentru părerea susținută în de comun, că acest Daniil ar fi fost mai înainte metropolit și anumit între anii 1651—1656, este la rënd a ne face seama și cu alte consecințe dela aceasta. În cazul acesta trebuie să admitem:

1. Că Daniil a trăit ca sântit archiereu dela 1651—1687 cel puțin 36 ani.
2. Că lipsit de scaunul metropoliei din Alba-

Iulia la 1656 a petrecut în Ardeal sau în România fără episcopie până la 1662, când s'a acomodat a primii jurisdicțiunea de episcop preste o parte esimată dela metropolia Albei-Iuliei, adecă preste partea țerii Oltului.

3. Că de două ori a trebuit să se lipsească de scaunul episcopesc, odată din scaunul metropoliei din Alba-Iulia și de a doua oară din scaunul episcopiei de dincolo de Olt (Făgăraș), căci numai așa ne putem întelni cu densusul ca „proin Ardelean“, la sântirea metropolitului Varlaam în anul 1687.

Adevărul cuprins în aceste trei consecințe nu este absolut inadmisibil, dară este puțin probabil.

Lăsând în privința punctelor de mai sus întrebarea deschisă pentru ulterioare cercetări, să vedem care au putut fi motivele delăturării lui Daniil din scaunul episcopesc și sub ce împregiurări se afla țeara Oltului, când s'a esimat dela metropolia Albei-Iuliei și s'a dat lui Daniil ca o episcopie de sine stătătoare.

După consensul tuturor scriitorilor de istorie în această materie Daniil a trebuit să părăsească scaunul episcopesc din cauza persecuțiunilor cumplete, ce erau pornite asupra bisericei ortodocse din Ardeal din partea Calvinilor și a principilor calvini. În privința lui Daniil ne spune Hintz în istoria episcopiei gr. neun. din Transilvania (Geschichte des Bisthums des griechisch nicht unirten Glaubens in Siebenbürgen 1850 pag. 14—30) despre înăsprirea persecuțiunilor contra românilor ortodocși tocma sub metropolitul Daniil. Anume la pag. 23 amintesce,

că pe timpul metropolitului Daniil s'au supus preoții români la decime, de care erau scutiți prin legile ungare, s'au eliminat călugării (Aprob III, 53, 1) și s'a dispus ca preoții români să se poată aresta la cas de suspiciunea vrenei crime. (Aprob. p. r. 42). Ce este mai natural dară, decât a presupune, că metropolitul respective episcopul de atunci, fiind lipsit prin lege de siguranța libertății personale sub împregiurări grele și persecutat, a trebuit să-și ia refugiul în România.

Daniil se institue prin diploma de față prin Michail Apafi de episcop esemt preste „partea de dincolo de Olt.“ Sub ce împregiurări se afla țeara Făgărașului pe atunci? O episcopie a Făgărașului a esistat încă din vechime și este indentică cu a Galațiului de lângă Făgăraș. Așa Samuil Clain face amintire despre un episcop al Galațiului cu numele Macarie din anul 1469 cu următoarele cuvinte: 1469 Macarius Eppus Galatiensis obtinet a Principe mandatum ad magistratum Cibiniensem, ut cathedralicum suum a presbiteris valachis accipere possit.“ (Cipariu acte și fragmente pag. XII). Se vede, că jurisdicțiunea episcopului de Galațiu se estindea și preste o parte a Fundului regiu de cătră Olt.

Cumcă la Făgăraș-Galați au trebuit să fi funcționat mai mulți episcopi în timpurile vechi, se vede și prin însemnătatea locului, de unde a descălecat Radu Negru-Vodă și strimtorat de coloniile săsesci, trecând cu bisericanii sei cu totul în Valachia, au

„Kölnisch. Ztg.“ însă în butul tuturor acestor sciri din nou întăresce împertășirile sale. În cercurile diplomatice din Berlin — ȋice cestionata foaie — domnesce o tulburare și o nedumerire foarte mare din pricina, că principele de Bismarck caută să se retragă cât mai în grabă. Retragerea lui se aduce în combinație cu intenționata căsătorie între principele Alecsandru și principesa Victoria de Prusia. Scirile acestea sunt atât de serioase, încât nedumerirea e la culme. Câtă vreme cestiunea bulgară nu se va regula cu concursul tuturor puterilor mari, intenționata căsătorie se poate aprea numai din punct de vedere politic, din acest motiv căsătoria ficei împăratului cu Alecsandru este o afacere imposibilă.

Politica germană, continuă foaia, se nisuesce a împedea ori ce acțiune, ce ar da ansă la bănueli. Germania trebuie să observe în cestiunea bulgară declararea cancelariului Bismarck, făcută în parlament, că adevărat, cât timp se negociază despre afacerile bulgare, Germania va rămâne cu totul indiferentă. Prin aceasta ne-am câștigat încrederea atâtor guverne. Această încredere s'ar nimici cu totul, când urgisitul vrășmaș al țarului ar deveni ginerele împăratului german. Principele Alecsandru ca patriot german nu poate face nici un pas, ce ar fi în defavorul patriei germane. Un astfel de pas, cum e și pasul căsătoriei, ar grupa pe întregul popor numai împregiurul principelui de Bismarck.

Foile monarhiei noastre nu se încumetă a comenta aceasta scire, ci se mulțămesc numai a observa, că în adevăr trebuie să existe mari diferențe de păreri între actualul împărat și cancelariul imperiului, care s'a exprimat în cercurile private, că starea sănătății nui mai îngăduie să stea în fruntea afacerilor. Diferențele însă nu se pot comenta, căci ele stau încă ascunse. În tot cazul lucru bun nu este.

În Franca după apunerea ministeriului Tirard s'a constituit fără mari încordări ministerul Floquet. El e compus astfel: Floquet, ministru de interne și președinte al consiliului, Goblet, de externe, Freycinet, de războiu, Krantz, de marină, Ferroullat de iusticie, Peytral, de finanțe, Lockroy, de instrucție, Vitte, de agricultură și Legrand de comerț. În cameră s'a și dat cetire declarațiunii ministeriale, carea pretinde reforme serioase și cere camerei revisuirea constituției. Guvernul urmărește pacea înlăuntru și în afară.

Ministeriul Floquet și programul lui pentru cei moderați este prea radical, ear pentru radicali se privesce de prea moderat. Astfel 'l judecă jurnalele parisiene. Boulangistii încă nu sunt de tot mulțămiiți cu noul cabinet și foaia „Intransigent“ cere dela Floquet, ca dovadă de un adevărat patriotism, redarea săbiei, celui ce a fost consfințit pentru serviciul patriei, lui Boulanger. „Justice“ și „Voltaire“ felicitază Franca, că în cele din urmă are un ministeriu, care are în inimă dorințele republicei și luptă pentru vața și mărirea ei.

Regatul român se bucură deocamdată de linisce. Criza ministerială s'a isprăvit și noul ministeriu format de dl Teodor Rosetti, s'a început activitatea deși încă nu e complet. Noul cabinet, care nu se bucură în cameră nici de sprijinul majorității și nici chiar de al minorității, cere întâiu disolvarea camerelor, ca prin nouele alegeri să și asigure încrederea țarei. Declararea noului cabinet sună astfel: „Chiamăți la guvern prin încrederea Maj.

instituit metropolia Tergovistei cu titlul de Metropolie a Ungro-Vlachiei, adevărat a Valachiei de dincolo de Carpați și a părților ungurene părăsite dela Făgăraș, — unde au trebuit să urmeze apoi episcopi ai locului supuși metropolitului din Alba-Iulia (Belgrad).

Din titulaturile metropoliților de Alba-Iulia și din alte urme istorice este constatat, că și alte episcopii sufragane se țineau de metropolia Albei-Iuliei. Astfel se țineau episcopii din Ungaria: a Beiușului, Maramureșului, Oradiei-Mari, Cenadei, Satmariului, Timișoarei, Lipovei, Caransebeșului etc; eară în Transilvania avem urme pre lângă episcopia Făgărașului sau a Galațiului încă despre următoarele episcopii: a Bistriței, Feleac, Geoagiu (Feldiod) Vad și Silvașiu.

Episcopii acestea cu încetul au început a nu se mai ocupa, eară încât deveniau vacante, titulaturile lor treceau la metropolitul, care apoi se intitula d. e. Varlaam arhiepiscopul și metropolitul Belgradului, Vadului, Silvașului, Făgărașului, al Maramureșului și al episcopilor din țeara ungurească; adevărat, unde era vacanță, al locului, ear unde erau episcopi, al episcopilor.

Încât privesce episcopia Făgărașului, care în cazul de față ne interesează mai de aproape, nu numai că pe timpul lui Michail Apafi era de mult încetată de facto, dar cu ceva mai înainte adevărat de sub principele Georgiu Rákóczy I aflăm, că trei protopresbiterate se pun deadreptul sub jurisdicțiunea superintendentului calvin. Eată, ce aflăm în diploma

Sale vom căuta ca prin atitudinea noastră strict constituțională să dobândim în curând și încrederea țarei“.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.“

București, 1 April, n.* În sfârșit lumea s'a liniștit în capitală. Altcum erau numai câțiva turburători de strade aceia, cari au provocat scandalele din săptămâna trecută. Deși aceste scandale erau inscenate prin înriurirea acelorași mijloace, care au lucrat și lucră încă în Bulgaria, ele nu merită atențiunea, ce li se dă de foile de „senzație“. În sfârșit chiar inscenatorii vor fi veduți, cum scie poporul român să se espună primejdiei, să se arunce hotărît în luptă, ce o întreprinde. Când în fruntea acestui popor se va ridica steagul adevăratelor sale interese, putem nădăjdui că românul nu e poltron. De astădată au fost însă numai câțiva oameni fără căpătăiu aceia, care au servit o cauză străină. Când în fruntea mișcării vor fi oamenii „chiamăți“, când cauza va fi cea adevărată, putem fi siguri, că românii au energia și hotărîrea de a și apăra drepturile lor. De astădată n'avem însă de a înregistra decât o dovadă de energie în servițiul unei cauze străine. Era plănuit nici mai mult nici mai puțin, decât un atentat la viața celor doi mari bărbați de stat: la viața dlor Ioan Brătianu și D. Sturdza. Cel dintăiu nu era însă în cameră, eară cel de al doilea a scăpat cu o insultă din partea dlui P. Carp, din partidul „junimist“.

Domnii Fleva și Filipescu au fost deținuți în arest în virtutea unui vot al camerei.

Senatul e corp matur ca în toate statele. E singurul dl Mărzescu, cunoscutul agitator cu bani rusesci „senatorul“, care face gălăgie. Nu credem, că un om serios ca dl Urechia ar fi inclinat a urma pe dl Mărzescu.

Mai virtos compromiși sunt însă junimistii prin ținuta, ce au observat în afacerea scandalului de stradă. Acești oameni erau priviți ca oameni ai ordinii. De astădată ei s'au compromis cu desevirșire. Un singur cuvânt n'au rostit pentru a blama vinđarea de țeară. Din potrivă au aprobat o și au combătut pe guvernul, care a luat măsuri de ordine și măsuri de a feri de scandal palatul.

Poporul incult a dovedit însă mai multă iubire de ordine, mai multă înțelegere și chiar mai multă pricepere a situației.

Astăzi a ars clădirea legațiunii rusesci. Focul s'a iscat din lăuntru. O să vedem curiozitatea, că dl Hitrowo va ȋice, cumcă guvernul dlui Ioan Brătianu a pus focul în lăuntru camerelor legațiunii.

Correspondentul.

Sibiu, 24 Martiu, 1888. Stimate dle redactor!***) Lipsind în săptămâna trecută, în cauze familiare, vr'o câte-va ȋile din Sibiu, la reîntoarcere, spre marea mea mirare, ved, că „Tribuna“ în numărul 66 me învrednicește și pe mine, ca pe mulți alții, prin o corespondență adresată din Alba-Iulia, cu o mulțime de neadevăruri și insinuări nebasate.

*) Pentru Nr. precedent sosită prea târziu. Red.

**) Dăm loc în coloanele ȋiariului nostru acestei întimpinări, pentru că suntem convingși, că dl proto-diacon S. Medean a fost calumniat în „Tribuna.“ Red.

de instituire a lui Simeon Stefan ca metropolit al Albei-Iuliei în anul 1643: „ . . . . . Pre același Stefan Popa Simonie ca pre un comandat și de prea cinstitul d. Stefan Belen (corect: Gelei). Episcopul bisericilor unguresci celor pravoslavnice din țeara noastră a Ardealului și păstoriul cel dintăiu al Belgradului cel preagrigitoriu și de alți creștini ai noștri mai de frunte, pentru evlavie, bune năravurile, și întregimea vieții lui, preste toate bisericile, ce sunt în comitaturile Albei din Ardeal, Crasnei, Solnocului de mijloc, Dobăcei, Clușului și Cetății de Baltă; earăși în districturile Chivorului, Bărsei și Bistriței; așiderea în toate scaunele secuesci (luând afară bisericile, dela Alămor, dela Orăștie, dela Hațeg, dela Hinedoara, dela Ilia, dela Criș, și trei protopopii dela țeara Oltului, în care numai atăta cadință și autoritate i se dă câtă i va lăsa domnul episcopul cel Pravoslavnic unguresc): 'l punem Vlădică, adevărat preste toate bisericile, ce țin legea grecească și milostivesce 'l întărim, totuși sub condițiunile acestea: Șincai III pag. 38—39. (Urmează condițiunile în cunoscutele 15 puncte, prin cari biserica noastră se aservește Calvinismului).

Motive mai mult politice, decât religioase împingeau pre ungurii calvini la silnicile acestea contra românilor greco-orientali. Devisa: „Cujus religio, ejus regio“ trece ca un fir roșiu preste toată istoria Ungarici și a Ardealului. Mai întâiu regii Ungariei din mandatul papilor aveau să estirpeze pre

În urma acestora, ținând cont de practica, ce se observă în întreaga lume civilisată, numai decât am adresat on. redacțiunii a „Tribunei“ o întimpinare, drept răspuns la corespondența anonimului din Alba-Iulia, — cređend, că numita redacțiune, dacă nu cu mai multă, dar cel puțin tot cu atăta bunăvoință, se va milostivi a-mi publica și justa mea apărare, cu câtă a aflat de bine a publica neadevărurile, pe care doară „un fiu adevărat al bisericii“ le a insinuat din Alba-Iulia la adresa mea.

Când am făcut aceasta, cugetam, că nu fac altceva, de cât me folosesc de un drept, pe care mi-l dă și legea

Domnii dela „Tribuna“ însă, precum au dovedit-o aceasta deja în nenumerate rânduri, le place a publica numai fel de fel de insinuări și neadevăruri, la adresa celor cari nu sunt de o pănură cu dlor, — dar nu și a asculta și cealaltă parte, adevărat a da loc în coloanele „Tribunei“ și apărărilor, venite dela cei atacați; se înțelege de sine, că o fac aceasta neținând cont nici de bunăcuviință, nici de practica, ce se observă în întreaga lume, ba nici de lege.

Aceasta e morala lor și eu nu i voi îndrepta.

Așa am pățit-o și eu cu redacțiunea „Tribunei“, precum arată aici alăturata epistolă (*), nici eu n'am fost favorisatul acela de soarte, ca să mă pot apera acolo, unde am fost atacat.

Aș putea, căci imi stă în drept, să recurg la lege, dar nevrând să se mai trăgăneze lucrul și nedetrăgându-mi de altcum nimic cele ce se scriu tocmai în „Tribuna“; te rog cu tot respectul, dle redactor, ca să binevoesci D Ta a da loc în coloanele prețuitului ȋiar „Telegraful Român“ întimpinării mele, persecutate, de oamenii, cari se greează a fi cei mai liberali.

Onor-tei redacțiunii a ȋiariului „Tribuna“ în Sibiu. Sibiu, 23 Martiu, 1888.

Stimate domnule redactor!

Atăcându-me în numărul de ieri al „Tribunei“ un anonim din Alba-Iulia într'un mod nedemn și fără nici un motiv; țin de cuviință și cu drept, a me apera acolo, unde am fost atacat; — te rog deci, dle redactor, pentru restabilirea adevărului, a da loc în numărul procsim al ȋiariului, ce redactezi, și reflecșiunilor mele la neadevărurile și calumniile corespondentului anonim din Alba-Iulia.

Da, dle corespondent, numai calumni sunt cele ce afli de bine ale insinua despre mine; căci ce păcate ai onoare a mi denunța lunei? acelea, că m'am încumetat a face pe timpul alegerilor o scurtă călătorie în afaceri private — familiare, că un unchiu și un văr (?) al meu n'au votat cu candidul d-voastre, și că sunt distins cu brău roșu?

Bine scii d ta, dle corespondent, care a fost adevăratul scop al umblării mele în ȋilele din urmă pela Sebeș și Alba Iulia. Bine scii, că în afaceri familiare, spre a-mi cerceta părinții, care locuiesc la Sebeș și Alba-Iulia și spre a-mi mai vedea de trebile mele private, am întreprins cu familia călătoria aceasta scurtă.

Susținând contrariul, numai neadevărul îl susții.

De, ce să faci? dacă d-tale îți vine mai bine la socoteală să te faci, că nu le scii acestea și fără

*) Epistola redacțiunii și altfel e caracteristică în felul seu. Red.

„infidels schismaticos“ din Panonia până la Marea neagră. După desfacerea Ardealului de Ungaria în urma luptei dela Mohaciu la a. 1526, principii ardelenesci, ca să facă scisiune și mai permanentă și să și asigure dominațiunea în contra Casei Habsburgice trecend la reformațiune cu partea cea mai însemnată a ungarilor și secuilor din Ardeal, au cassat cu totul și episcopatul catolic din Transilvania, care ab'a la a. 1693 s'a restaurat de nou sub Leopold I și căutau cu tot prețul a și asigura și pre români prin tragerea lor la reformațiune. Spre acest scop George Rákóczy I a găsit pre Stefan Simonovici și la instituit de metropolit prin diploma dela a. 1643 cu instrucțiunile cuprinse în 15 puncte, precum am arătat mai sus.

Privind dară episcopia gr. or. a Făgărașului de facto ca de mult încetată prin vicisitudinile timpului, putem cu siguranță să susținem, că nu după dreptul istoric de continuitate în episcopia istorică a Făgărașului a instituit Michail Apafi pre Daniil de episcop al „părții de dincolo de Olt“, ci cu totul alte motive și împregiurări l'au determinat la aceasta. De aceea nici pe departe nu ne putem cugeta pre Daniil ca pre un episcop în seria episcopilor Făgărașului sau ai Galațiului, ci probabil ca pre episcopul celor „trei protopopii dela țeara Oltului“ esimate de sub jurisdicțiunea metropolitului Simeon Stefan prin diploma lui George Racoți la a. 1643, după cum s'a citat mai sus. Cumcă instituirea lui Daniil de episcop preste „partea de dincolo de Olt“

nici o bună cuviință, fără leac de politeță să me recomanți de cortez și agent; și dacă îți vine mai bine la socoteală a-ți permite lucsul, ca sub masca anonimității, adevărul să l țin pentru d-ta, ear neadevărul să-l vestesci altora.

Un lucru, poate că nu știi, dar ți-l împărtășesc eu, că adevărul absența mea de vr'o 6—7 zile dela oficiul meu s'a întâmplat cu concesiunea mai marilor mei și că noi oamenii de cancelarie și cu poziții mai slăbuțe, trebuie să ne folosim de concediu atunci, când impregiurările ne eartă, ca să l cerem și să l putem căpeta Boerii și domniile mari, fie aceia chiar și protopopi sau advocați, pot să facă precum li taie capul, căci n'au să dea la nime socoteală.

Eu cred, că e rău și i-s'ar putea imputa omului atunci, când lipsesc dela oficiul seu o di măcar fără concesiune și pe lângă aceasta poate și cu scopuri, pe care d-ta mi le atribuie mie.

Se înțelege de sine, că d-ta lucruri de acestea nu vrei să vești și să știi, ci îți place mai bine, ca chiar în contra convingerii d-tale să mă faci pe mine agent și cortez, atribuindu mi prin aceasta epitetă, care, încât sum eu convins, ți-ar sedé mai bine d-tale, de aceea nici nu le primesc, căci mi teamă, că te superi. La locul acesta, dle corespondent, cu voia d-tale, mi ași permite întrebarea: nu cumva agenții și cortezii, despre care strigarăți în timpul din urmă în gura mare din Bělgrad, vi s'au nălcuit din spaima, că nu va reeși în cercul acela ca deputat mirean la sinodul arhidiececan vr'un favorit, sau doară chiar nepot...?

Ce privesce votul unchiului și al vărului meu, îți declar din capul locului, că nici chiar dela d-ta n'am presupus atâta răutate, ca să poți insinua lumii marele meu păcat, c'am instruat pre acesti doi creștini, ca să nu voteze cu binemeritul favorit al d-voastre.

Departa am ajuns cu cortezia până la un unchiu și un văr.

Se poate, că acesti doi credincioși ai bisericii noastre, pe care d-ta, ca mare democrat, li numesci „oameni simpli“ și cari ca fii și fruntași ai acelei comunități bisericesci din moși și strămoși pot să aibă pentru biserica gr. or. din Alba-Iulia îndecit mai multe merite, ca unii așezați acolo numai de ași de eri din lumea mare, poate dela Benic, Cămpeni etc., dle se poate, căci eu nu știu, că acesti „oameni simpli“ n'au votat cu d-voastră, — dar acestia desigur n'au făcut-o la îndemnul meu, ci din acel motiv, că sunt sături de adevărul și lumina, la care au fost conduși până acum, vedând, că și acum tot în acel întunec rătăcesc, ca și înainte de aceasta — spre onoarea conducătorilor fie dle — cu 20—30 de ani.

Dacă d-ta, dle corespondent, ai avut poate mai de înainte ceva cu mine și acum ai socotit, că a sosit timpul, ca să me denunți lumii, ca pe un agent și cortez periculos, ca pe un nemernic și mare păcătos și dacă ai vrut, ca denunțarea d-tale să afle cătuși de puțin și creștinentă, — trebue să mai storci vr'o câteva neadevăruri, calumniindu-mă și negrindu-mă lumii, că am comis păcatul altora, poate chiar al d-tale, cortezind nu în familie — unde sum încungiurat de alte griji și necasuri, ci în ospătării și alte locuri publice; nu la rude și „oameni simpli“, ci la străini și inteligenți.

Ce se atinge în fine de meritele mele, pentru care am fost distins cu brău roșu și că aceasta distingere urma'ta prea de timpuriu sau prea târziu,

este o novațiune și o creațiune nouă a lui Michail Apafi, ne putem convinge din însași diploma din 1662, care este obiectul cercetării noastre. Acolo espres se dice, că, „esimează partea de dincolo de Olt“ și pre Daniil l declară independent de Sava Brancovici, care rămâne episcopul părții mai însemnate a Transilvaniei.

De interes ar fi a scî, ce soarte au avut cele „trei protopopii dela țeara Oltului“ esimate prin diploma lui George Rákóczy dela a. 1643 de sub jurisdicțiunea metropolitului Simeon Stefan și puse deadreptul sub superintendentele reformat.

Din diploma lui Michail Apafi din anul 1662, edată de noi aici pentru întâia oară, cu multă probabilitate se vede, că n'a fost pentru calvinii lucru ușor a o scoate la cale cu românii din țeara Oltului, ci acestia au trebuit ca nemulțumiți să insisteze la ocașiuni mai favorabile la principele Michail Apafi. ca să-i scoată de sub jurisdicțiunea superintendentului calvin și să le dea episcop de legea gr. or. Consulând istoria timpului aceluia, aflăm la Șincai (Chron. III pag. 93) după Galleazzo, că după ce în urma învingerii lui Ioan Keményi, a ajuns Michail Apafi principe al Ardealului cu ajutorul Turcilor la 19 Novembre 1661: „Apafi s'a unit cu Kuciuk Mehemet Pașa din Oradea mare, și a încunjurat Gherla, ci neputându-o lua, s'a dus la Făgăraș, ai cărui locuitori, cât a perit Keményi îndată se plecaseră către Apafi.“ Acestea s'au întâmplat în Februarie 1662; eară diploma de instituere a lui Daniil de episcop

— li declar dlui anonim, că apretierea acestora nu cade în competența d-sale.

Primiți vă rog etc.

Sergiu Medean,
protodiacon și archivar consistorial.

O mie și unul de metrii preste niveau.

16 Martie 1888*)

„Im Traum sah ich ein Männchen, klein und putzig,
„Das ging auf Stelzen Schritte ellenweit,
„Trug weisse Wäsche und ein feines Kleid;
„Inwendig aber war es grob und schmutzig,
„Inwendig war es jämmerlich, nichtsnutzig.“
Heine.

Svêrcolirile „Tribunei“ față cu suspendarea „modelului“ seu ne dovedesc și noaue, celor dela țeară, acum pentru a 100-a oară, că aceasta gazetă a fost un păcat pe bieții români, când ea s'a născut.

Lasă, că nici un bărbat de valoare n'a remas necalumniat, nepetecit de ea, ci fiecăruia i-a cărpit un petec mânjit la cojocul nou și curat, pentruca, seducând publicul, se apară drept o gazetă pur de mocratică. — De sus, de călare, de pe calul cel mare al durerei pentru națiune „Tribuna“ în inchipuita i mărire scuiă în dreapta și în stênga, blâsfemând mai toate organele noastre, care-i stau în calea măririi sale, mai dăscăind pe domni: Cosma, Popescu, Hannia, Voilean, Desseanu, Crișian, Dr. Muresianu, etc. etc. mai în fine inegrind sub masca unei bunevoine fariseice — pe un Mocioni, Bologa, Barițiu, supunând intențiuni rele bărbaților probați și încărunțiți în merite pentru națiune, acelor bărbați, cari chiar dacă nu ar fi atât de meritați și atât de probați, conform bêtănecilor lor, nu mai au nimic alta de făcut, decât să-și păstreze și pentru posteritate bunul lor renume. Conform chiar cu legile naturii numai un nesocotit poate presupune la acestia rele intențiuni.

Las, că oricare bună instituție românească, până chiar și vechia, probata și cea mai salutară instituție a noastră: „Asociațiunea transilvană pentru literatura română și cultura poporului român“ n'a remas ne atinsă de clevelele murdare — profănătoare ale „Tribunei.“

Las, că orice și ori unde s'a făcut ceva bun și românesc, dar nu după gustul și din inițiativa tribunistilor, a fost și este mereu atacat și adese chiar paralisat în aducerea de rod; las că mereu vorbesce de „fumuri aristocratice“ și de „cult personal“, pentruca să distrugă, să anihileze tot, ce mai este la noi valoros, meritos și autoritativ, — și apoi earăși vorbesce de: „Noi, generațiunea tineră, marele partid național(?) etc. . . . noi și numai noi, vom mântui naia națiunii.“ . . . pentruca să înșele publicul român cu aparițiunea, că cine scie câți și ce fel de oameni rezoluți și curați la inimă sunt ei, pe câtă vreme sciut este, că tot fariseul la vreme de nevoie șovăie și pentru un blid de linte se vinde chiar și diavolului. . . Cine a cetit „Tribuna“ și scie să caute la tendința, la intențiune scie și aceea, cât de bine se pricepe ea la anumite ocașiuni, a șovăi. Vedutu-s'a ținuta ei înainte de ultima conferință națională și înainte și pe timpul alegerilor dietali. Se scie și cum s'a apêrat, când cu procesul de presă.

Să lăsăm la o parte, dar să recunoascem și aceea, că ici coala „Tribuna“, ca și găina oarbă, găsese câte un individ mai mult, ori mai puțin con-

*) Din lipsa de spațiu întârziată.

Red.

damnabil din punct de vedere al împlinirii datorințelor naționali, ori oficiali; dar de aci nu poate să urmeze, că ea se mânjească tot, ce nu se închină nihilismului, ci își socotesce de onoare, a se întovărăși cu nisce oameni precari în esistența lor. Nu se poate aproba nici aceea, că pentru nisce iluziuni perdute să desbine o națiune și o biserică întreagă.

Las, că concordia între inteligența română din Sibiu și de aiurea precum și toată tigna vieții sociale de acolo s'a inecat și s'a îngropat de o dată cu aparițiunea „Tribunei“ și astăzi este o adevărată neplăcere, ba o nemărginită durere, a privi la aceasta operă a „Tribunei.“

Lăsăm dar la o parte toate aceste merite românesce ale „Tribunei“, dar este timpul suprem, ca odată pentru tot deuna să lămurim o întrebare: „Care este datorința publicului românesc față de toate aceste periculoase metechne ale „Tribunei.“

O gazetă, care ne sfășie între noi, sămênând urgie și pismă între frații de un sânge, paralisând toate acțiunile noastre salutari, amărind sufletele și discorajând astfel aproape pe toți bărbații noștri de merite; care strigă în gura mare de „cult personal“, îndemnându-ne pe față, să nu urmăm, ba să desfidem chiar pe bărbații noștri, cari numai pe basa meritelor lor pot și este just să conteze la stima și încrederea generală; o gazetă, care ne îndeamnă fără sfială, să înlocuim pe acestia cu „generațiunea . . . tineră“, cu de ai lor, oameni, cari promit de tot puțin în stadiul de astăzi, o gazetă, care, scriind pentru poporul românesc, contează numai la naivitatea, la nepriceperea publicului românesc; care crede, că un popor bine chibzuit, ca al nostru, se poate după și seduce prin frase goale; o astfel de gazetă nu mai este „nici în clin nici în mănecă“ gazetă românească, ci este și rămâne o gazetă de clică, care s'ar sui însași „ad astra“, după ce ar fi pustiit totul în jurul ei.

Ei „Tribunei“ și altora de calibrul ei li a adresat dl: Fr. H. Longin în gratulațiunea sa către „Gazeta Transilvaniei“ prea adevăratele cuvinte: „Nu cei cari se obrud, ci cari cu sinceritate și devotament lucră și se luptă pentru binele poporului sunt și pot să fie adevărații conducători ai lui!“

Mereu cu „românescul“ în gură „Tribuna“ a sedus și seduce o mulțime de oameni, mai virtos dintre noi, cesti din provincie, cari nu prea scim să cetim pintre șire, nu prea scim să întrebăm de „intențiunea“ autorului, nici de „tendința“ articolului, ori-că suntem atât de inocenți, încât nu putem presupune atâta răutate dela români pentru români.

Apelează mereu „Tribuna“ la inteligența română dela țară, că ea să judece. . . . E bine! Eată răspunsul nostru la întrebarea, ce ni-am pus, precum și la acest apel: „Tribuna“ speculează la naivitatea noastră, la neputința noastră, de a distinge meritul de frasa goală, pe bărbații conducători de „cei-ce se obrud“; asta este, ce inteligența română respinge odată cu capul și nu mai e depărtată vremea, când ea o va respinge cu disprețul unei întregi națiuni.

N.

Raportul direcțiunei

institutiunii de credit și economii „Albina“, cetit în adunarea generală a XV, ținută la 30 Martiu, 1888.

(Urmare din Nr. 32)

Acestea premise, daține voie a Ve arăta în cele următoare mișcarea și desvoltarea fie-cărui ram de operațiune în parte:

Depunerile:

Cu finea anului 1886 erau la institut 2693 depuneri în sumă de . . . . . fl. 2.089,131 35 cr. în decursul anului 1887 s'au mai făcut 1322 depuneri în sumă de . . . . . fl. 2.163,946 22 cr. Deci starea totală a fost de 4015 depuneri în sumă de . . . . . fl. 4.253,077 57 cr. Din aceste s'au ridicat 934 depuneri în sumă de . . . . . fl. 1.767,563 75 cr. rămânând starea lor cu 31 Decembre 1887 de 3081 depuneri în sumă de . . . . . fl. 2.485,513 82 cr. cu fl 396,382 47 cr. mai mult ca în anul trecut.

Escomptul de cambie:

Starea portofoliului cu finea anului 1886 era de 5485 cambii în valoare de . . . . . fl. 1.340,037 38 cr. în decursul anului s'au mai escomptat 16,568 cambii în valoare de . . . . . fl. 4.429,040 47 cr. Starea totală a portofoliului a fost prin urmare de 22,053 cambii în valoare de fl. 5.769,077 85 cr. din aceste s'au răscumpărat în decursul anului de 14,545 cambii în valoare de fl. 3.994,796 63 cr. rămânând starea portofoliului cu finea anului 1887 de 7508 cambii în valoare de . . . . . fl. 1.774,281 22 cr.

Suma dubio-selor amortisate în bilanț din portofoliul de cambie este de 11,489 fl. 88 cr.

Creditul hipotecar:

Împrumuturile pe ipotece au fost la finea a. 1886 din 1334 obligațiuni în sumă de . . . . . fl. 1.039,997 77 cr. în anul 1887 s'au mai acordat 286 obligațiuni în sumă de . . . . . fl. 266,685 45 cr.

în țeara Oltului este datată din 20 Aprile 1662. așa dară după una lună de zile. Este aproape de mîntea omului a înțelege, că prin aceasta diplomă Michail Apafi, care de aci înainte ținuu curte și la Făgăraș căuta să cășcege pe români, împlinindu-le una din cele mai ferbinți dorințe a lor. Se vede însă, că Michail Apafi și acest favor l'a făcut cu reserwațiuni mentale, căci corect era, ca și cele „trei protopopii din țeara Oltului“ să le lase la jurisdicțiunea legală a metropolitului Sava Brancovici, care în diploma din anul 1659 dată lui de Acațiu Barciai se numesce „Episcopul tuturor bisericilor românesce din țeara noastră“ (Șincai Chron. III pag. 82). Aceasta, precum au arătat urmările — fuga lui Daniil în România — se pare a fi fost numai o îndulcire momentană a românilor din țeara Oltului, ca apoi mai târziu să se întoarcă de nou la planul calvinisării românilor.

Încât pentru motivele, pentru care Daniil a trebuit să părăsească postul seu de episcop în țara Oltului (posibil, acum pentru a doua oară!) și să fugă în România, unde l aflăm participând în Bucuresei la alegerea lui Varlaam de metropolit al Ardealului la a. 1687 nu este lucru greu a presupune, care a fost, dacă cunoascem purtarea neomenoasă a lui Apafi tot pe acel timp față de metropolitul din Alba-Iulia Sava Brancovici.

Dr. Ilarion Pușcariu,
archimandrit.

a rezultat prin urmare un total de 1620 obligațiuni în sumă de . . . . . fl. 1.306,683 22 cr. în decursul anului s'au achitat 80 obligațiuni în sumă de fl. . . . . fl. 219,745 07 cr. și au ramas cu 31 Decembrie 1887

1540 obligațiuni în sumă de . . . . . fl. 1.086,938 15 cr. Aceste pretensiuni sunt asigurate prin ipotece de un areal preste tot de 62,747 jugere, 1371 orgii de □ în valoare de fl. 4.472,361 — cr. fiind cuprinse aici și edificiile.

Scrisuri fonciare:

Cu 31 Dec. 1886 au fost în circulațiune scrisuri fonciare de 6% (sistate) în valoare de . . . . . fl. 970,200 — cr. din cele trase la sorți s'au rescumpărat în cursul anului . . . . . fl. 53,300 — cr. rămân prin urmare cu 31 Decembrie 1887 în circulațiune . . . . . fl. 916,900 — cr. în decursul anului 1887 s'au emis scrisuri fonciare de 5% în suma . . . . . fl. 135,000 — cr.

Scrisurile noastre fonciare de 5% notează astăzi la bursă fl. 99.

Eară cele de 6% notează astăzi la bursă fl. 102 50 cr.

Credite fixe (sistate)

Au stat cu finea anului 1886 din 367 împrumuturi în suma de . . . . . fl. 117,406 50 cr. din aceste s'au rescumpărat 29 împrumuturi în suma de . . . . . fl. 22,981 90 cr. rămânând cu 31 Decembrie 1887 338 împrumuturi în suma de . . . . . fl. 94,424 60 cr. în comparațiune cu anul trecut o scădere de fl. 22,981 90 cr.

Credite cambiale cu acoperire hipotecară:

În decursul anului s'au solvit 37 împrumuturi în suma de . . . . . fl. 191,472 43 cr.

Împrumuturi pe efecte:

Starea cu 31 Decembrie 1886 a fost de 210 împrumuturi de . . . . . fl. 77,123 80 cr. în decursul anului s'au mai dat 109 împrumuturi de . . . . . fl. 31,217 10 cr. rezultând un total de 319 împrumuturi de . . . . . fl. 108,340 90 cr. din care s'au achitat 122 împrumuturi de . . . . . fl. 38,690 50 cr. rămânând la finea anului 1887 197 împrumuturi de . . . . . fl. 69,650 40 cr. (Va urma.)

Apel

cătră femeile române.

Onoratul comitet al „Asociațiunii transilvane pentru literatura și cultura poporului român,” având în vedere importanța cea mare, ce o are lucrul de mână și desemnul pentru scoala civilă de fete, pe care o susține, ba chiar pentru întreg poporul român, ca o cestiune, ce se referă la sporierea puterii de producțiune în ramul industriei de casă, a constatat, că ar fi foarte de dorit și folositoriu, ca pentru o mulțime de lucruri femeiesci de mână, care se învață în scoala civilă și cu deosebire în cursul complementar al acelei scoale, înființat deja cu începutul anului școlastic 1887/8, să se folosească modele luate după lucruri clasice în combinațiunea de colori și de forme ornamentale, precum se află ele în lucrul de mână, săvârșit de femeia română dela sate, din toate părțile țării, deoarece prin folosirea acestor forme — în locul modelelor moderne, adeseori lipsite de individualitate, ba chiar și de gust estetic, — și combinarea lor în

compozițiuni nouă, nu numai că s'ar crea pentru lucrul de mână în scoală și pentru industria de casă preste tot, o basă solidă și cu caracter genuin român, ci s'ar pune de timpuriu stavilă corumperei gustului, care începe a se manifesta și la popor, mai ales în lucrurile, cari compun portul lui.

Spre ajungerea scopului intenționat este deci de lipsă, că scoala civilă să aibă la dispozițiune o colecțiune de modele din diferite lucruri de mână, săvârșite de femeile române dela sate mai dibace, în special de cusături, chindesituri, broderii, țesături etc.

Atât câștigarea obiectelor trebuincioase, pentru realizarea atarei colecțiuni de modele, cum și arangiarea lor, amăsurat recerinderilor învățământului, onoratul comitet al Asociațiunii transilvane prin hârtia sa Nr. 332/1887 a aflat cu cale a o încredința comitetului reuniunii femeilor române din Sibiu, care onorifică însărcinare subscrisul comitet cu plăcere o a și primit, nutrinđ însă totodată firma speranță, că în vederea scopului important și de mare folos pentru crescerea copilelor, și în genere pentru prosperarea industriei de casă la români, vom afla spriginul necesar la întreg publicul român.

În deosebi ne permitem a ne adresa cătră femeile române, pricepătoare de cauză, din toate părțile patriei, ca pentru a putea pune la cale o colecțiune de modele din diferitele lucruri de mână femeiesci, cât se poate de completă, să aibă bunăvoința a ne oferi, sau a ne acura diferite piese de cusături, chindesituri, broderii și de țesături, lucrute de femeile române dela sate mai destere.

Acestea piese de lucruri de mână, pot fi nouă sau vechi, dar ca să corăspundă scopului trebuie să fie lucrări complete, fie chiar și numai o parte din un întreg — ear dacă sunt numai începute, să fie de așa, că să se vadă procederea la continuarea lucrării.

La cas, când atare lucru de mână potrivit de model, fiind mai de preț, nu ni s'ar putea oferi gratuit, să ni se trimită pe lângă revers, cel puțin pentru decopiere.

Pentru înlesnirea pachetării și cruțarea postportului, rugăm pe on. subcomitete ale Asociațiunii transilvane să binevoască a îngriji fie-care prin biroul seu de spedarea obiectelor acurate.

În acelea părți ale țării, în care nu există subcomitete, rugăm pe femeile române dela orașe și pe prentesele române ca dănsese să colecteze lucruri de mână, ce le vor afla potrivite de modele și să îngrijască de spedarea lor.

Toate acestea obiecte sunt a se adresa la „Comitetul Reuniunii femeilor române din Sibiu,” trimițându-se nefrancate.

Spese de postporto anticipate se vor rebonifica.

Pachete cu recepere nu se primesc.

Obiectele oferite gratuit se vor cuita cu mulțămită pe calea diaristică.

Pentru ca deja în semestrul al 2-lea al anului școlariu curent să se poată pune la dispozițiunea scoalei colecțiunea intenționată, ne rugăm a ni se speda obiectele colectate cel mult până la 30/18 Aprilie, 1888.

În fine rugăm pe toate on. Redacțiuni a foilor române, ca să dea loc acestui apel.

Din ședința comitetului „Reuniunii femeilor române” din Sibiu ținută la 15 Ianuarie, 1888 st. n.

Pentru comitet:

Maria Cosma,
președintă.

Dr. Russu,
secretariu.

Varietăți.

* (Alegeri de deputați sinodali în arhidieceasă.) După împărțirile de până acum sunt aleși de deputați sinodali mireni dñi: Iacob Bologa, cons. aul. în pens. și Parteniu Cosma, director la institut. „Albina,” în cercul I-ii electoral al Sibiului; Eliă Măcelariu, cons. gub. în pens și Liviu de Leményi, protopretor, în cerc. II-lea Seliștei; Ioachim Fulea, avocat și Daniil David, cassar la oraș. Sas-Sebeș, în cerc. III-lea Sebeșului; Rubin Patia, avocat și Victor Tordosan, canc. consistorial, în cerc. IV-lea Albei-Iuliei; Dr. Ioan Mihu, avocat și Samuil Pop, avocat în cercul V-lea al Devei; Iosif Orbonașiu, pretor și Dr. Nicolau Olariu, avocat în cerc. VIII-lea Geoagiu; Gherasim Candrea, avocat și Michail Cirlea, notariu public în Abrud în cerc. X-lea, Cămpeni; Pompiliu Pipoșiu, publicist și Dr. Aurel Brote, director la banca „Transilvania,” în cerc. XII-lea Cluș; Mateiu Voileanu asesor consist. și Dr. Nicolau Olariu, avocat (de 2 ori) în cerc. XV-lea Târnavei.

* (Alteța Sa principele de coroană admiral). Alteța Sa principele de coroană va fi denumit și de admiral extra statum la marină. Ca atare este al treilea admiral în flota armatei noastre.

* Conte Acațiu Beldy, este denumit comite suprem al comitatului Cojocnei, în urma demisionării bar. Iosika Instalarea va avea loc în 15 Aprilie a. c.

* (Promovare.) La universitatea din Viena au fost promovați doctori de medicină dñi: Tit cav. de Tomnic, Calinciuc și Onciul.

* (Inundări). Din Banat ni se scrie: Mai multe strade și un suburbii al orașului Panciova se află sub apă. Toate satele din apropierea Dunărei și a Timișului sunt inecate. Locuitorii comunei Ovcea au fost aduși cu vapoarele la Panciova, aducând cu ei, ce au putut mântui. Locuitorii comunei Borcea, sunt mutați la Zimleni, asemenea și alte comune și în unele locuri s'au făcut dispozițiuni ca să se mute locuitorii în comunele cele ferite de apă. E de temut că comunele nou înființate ale ciangăilor vor ajunge pe fundul Dunărei, cum se suna de mult în „Telegraful român” și astfel se va periclita și „misiunea” lor.

Colectă.

(Urmare din Nr. 32)

Pentru păgubiții prin foc din Sadu a mai incurs la redacțiunea noastră oferte dela următorii domni:

1. E. Sa Miron Romanul, metropolit . . . . . fl. 20.—
2. Iacob Bologa, cons. aulic în pensiuine „ . . . . . 5.—
3. Parteniu Cosma, director al instit. . . . . 5.—

de credit și econ. „Albina” . . . . . „ 5.—
4. Nicanor Frateșiu, secr. cons. . . . . „ 2.—
5. Mateiu Voileanu, ases. cons. . . . . „ 2.—
6. Georgiu Foica, cand. de adv. . . . . „ —.50
7. Ioan Gărbacea . . . . . „ —.50
Suma . . . . . „ 35.—

A intrat până acum cu totul 45 fl.

Loterie

Sâmbătă în 7 Aprilie n. 1888.

Buda: **82 55 66 41 43**

Nr. 180/1888

[1812] 1—3

CONCURS.

Pentru postul de capelan lângă parochul Marcu Briciu în parochia Șimotelnice, din protopresbiteratul gr. or. al Bistriței, în urma rezoluțiunii Prea ven. consistoriului arhidieceșan din 15 Decembrie 1887 Nr. 6742 B., să scrie prin aceasta concurs cu termenul de 30 zile dela prima publicare.

Venitul împreună cu acest post face la an calculat în bani 160 fl. v. a.

Doritorii de a obține acest post au a și asterne suplicile instruite conform legilor din vigoare în termenul de mai sus la oficiul protopresbiteral subsemnat, dela care pot a și câștiga și informațiuni detaiate în privința venitului.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Bistriței.

Borgo-Bistrița în 17/29 Martiu, 1888.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Simeon Monda m. p.,
protopresbiter.

1256. szám 1888. polg.

[1807] 3—3

Hirdetmény.

Az erszébetrárosi kir. Törvényszék közhírré teszi, hogy Rend Dénes, mint Nagy Tamás és Bartok Gergely jogutoda és társai

által beadott kereset folytán a bábahalmi italmérségi jog arányosításának megengedhetősége és aránykules meghatározása végett tárgyalás 1888 évi Majus hó 23-ik napjának d. e. 8. órájára tüzetik ki Bábahalma községében a községi iroda helyiségbe, a melyhez összes érdekeltek a birtokrendezési utasítás 15 § anak szabványaira való figyelmeztetéssel azzal idéztetnek meg hogy a keresetet a kir. törvényszéknél és Bábahalma község elöljáróságánál megtekinthetik.

Az erszébetrárosi kir. törvényszéknek 1888 évi martius 19 én tartott üléséből.

Nagy Lajos
előnök.

Zöld Gábor
jegyző.

Pentru sesonul de primăvară și de vară,

se află la mai jos însemnatele un mare deposit de **pălării pentru dame** cu prețurile cele mai moderate.

Sibiu, 6 Aprilie, 1888.

[1813] 1—3 Sororile Wegmuth.
Strada Cisnădiei 25, etag. I.

Banca generală de asigurare mutuală „TRANSILVANIA.”

A XIX-a adunare generală ordinară

va avea loc **Duminică în 22 Aprilie căl. nou a. c. la 3 oare după prând** în casa proprie a institutului (strada Cisnădiei Nr. 5.)

Obiecte de pertractare sunt:

1. Darea de seamă despre afacerile anului 1887.
2. Raportul comitetului de supraveghiare.
3. Intregirea consiliului administrativ.
4. Propuneri incurse.

Sibiu, în 20 Martiu, 1888.

[1811] 1—3

Consiliul administrativ.

Nr. 28 și 66 ex 1888

[1814] 1—3

Publicare de licitațiune.

Conform concludului onoratului comitet al „Asociațiunii transilvane pentru literatura și cultura poporului român” luat în ședința din 30 Ianuarie a. c. la Nr. 28, și în ședința din 28 Martiu a. c. la Nr. 66 în afacerea lăsamântului după Avram Iancu spre a se pune casa aparținătoare de acest lăsamânt în stare de locuit, **pentru executarea lucrărilor și reparaturilor necesare** se scrie licitațiune minuendă pe **29 Aprilie 1888 la 10 oare antemeridiane** în cancelaria directoreiului despărțământului a VII D. adv. Gerasim Candrea în Cămpeni.

Ca basă a licitațiunii va servi preliminarul de spese în suma de 317 fl. v. a. plus lucrările din punctul I pos. II a condițiunilor de licitațiune.

Se provoacă aceia, cari voesc a lua aceasta întreprindere a se presenta la termenul pus în cancelaria dlui avocat Gerasim Candrea în Cămpeni, și a se insinua comisiunei de licitare.

Condițiunile de licitațiune se pot vedea în cancelaria dlui avocat Gerasim Candrea în Cămpeni.

Se aduce totodată la cunoștință întreprindătorilor, cumcă se primesc și oferte, cari sunt de a se face conform punctului X din condițiunile de licitațiune, și cari sunt de a se subscrie înainte, de a se începe licitațiunea la președintele comisiunei licitațoare.

Ofertete întârziate sau necorăspunđtoare punctului X a condițiunilor de licitațiune — nu se vor considera.

Sibiu, în 28 Martiu, 1888.

Basilii P. Harșan,
avocat.